

Nr 453.

Av herr **Hammar**, om visst tillägg till 5 § lagen om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Flertalet statstjänstemän med undantag för domare och vissa högre befattningshavare kunna bestraffas i disciplinär väg. Det strängaste disciplinstraffet, som därvid kan ifrågakomma, är entledigande från tjänsten, d. v. s. avsättning. Denna straffform kan dock icke disciplinärt ådömas den, som erhållit sin tjänst medelst fullmakt. Disciplinstraffen ådömas regelmässigt av den administrativa myndighet, som befattningshavaren tillhör eller varunder han lyder. Rättssäkerhetskravet är tillgodosett genom att den som blivit föremål för ett disciplinärt bestraffningsbeslut kan överklaga detta, i sista hand hos regeringsrätten.

På en punkt förekommer dock ett undantag. Sådan befattningshavare, som tillsatts av Kungl. Maj:t, får myndigheten icke själv entlediga i disciplinär väg. Finner myndigheten att sådan åtgärd bör vidtagas, skall den göra framställning därom hos Kungl. Maj:t, som upptager ärendet i statsrådet. Dylika mål om avsättning, vilka vanligen torde vara av ganska allvarlig natur, handläggas sålunda i en enda instans och i rent administrativ ordning.

Här föreligger ett tydligt missförhållande. De befattningshavare varom nu är fråga ha rimligtvis samma anspråk på att få sin sak domstolsmässigt prövad som övriga befattningshavare, vilka därest de skulle ådömas entledigande av den egna myndigheten kunna klaga hos regeringsrätten. Uppenbarligen böra även sådana mål om avsättning, vilka behandlas endast av en instans, icke prövas av Kungl. Maj:t i statsrådet utan av regeringsrätten. Visserligen har denna till egentlig uppgift att pröva besvärsmål. I § 5 regeringsrättslagen har emellertid åt regeringsrätten uppdragits att upptaga och avgöra vissa mål om avstängande av biskop, om biskops skiljande från prästämbete m. m. Detta stadgande torde utan svårighet kunna i ett andra stycke byggas ut med en regel om att mål om avsättning i disciplinär väg av befattningshavare, som tillsatts av Kungl. Maj:t, skola upptagas och avgöras av regeringsrätten.

Under hänvisning till det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådant tillägg till § 5 lagen om Kungl. Maj:ts regeringsrätt som ovan angivits.

Stockholm den 27 januari 1954.

Olof Hammar.